

Msze św. w tygodniu **w dni powszednie** **w Sanktuarium:**

*od poniedziałku do soboty rano o godz. 8.00

*w poniedziałek i wtorek i od czwartku
do soboty wieczór o godz. 18.00

*Wola Niżna: piątek godz. 17.00

#####

8 września, Narodzenie Najświętszej Maryi Panny

Pismo Święte nigdzie nie wspomina o narodzinach Maryi. Tradycja jednak przekazuje, że Jej rodzicami byli św. Anna i św. Joachim. Byli oni pobożnymi Żydami. Mimo sędziwego wieku nie mieli dziecka. W tamtych czasach uważano to było za karę za grzechy przodków. Dlatego Anna i Joachim gorliwie prosili Boga o dziecko. Bóg wysłuchał ich próśb i w nagrodę za pokładaną w Nim bezgraniczną ufność sprawił, że Anna urodziła córkę, Maryję. Nie znamy miejsca urodzenia Maryi ani też daty Jej przyjścia na ziemię. Według wszelkich dostępnych nam informacji, Maryja przyszła na świat pomiędzy 20. a 16. rokiem przed narodzeniem Pana Jezusa.

Z pism apokryficznych mówiących o Maryi należałoby wymienić przede wszystkim: *Protoewangelie Jakuba*, *Ewangelie Pseudo-Mateusza*, *Ewangelie Narodzenia Maryi*, *Ewangelie arabską o młodości Chrystusa*, *Historię Józefa Ciesli* i *Księgę o przejściu Maryi*. Największy wpływ wywarła na tradycję Kościoła *Protoewangelia Jakuba*. Pochodzi ona bowiem z roku ok. 150, jest więc bardzo bliska Ewangelii według św. Jana. Stamtąd właśnie dowiadujemy się, że rodzicami Maryi byli św. Joachim i św. Anna, i że Maryja jako kilkuletnie dziecko została przez rodziców ofiarowana w świątyni, gdzie też zamieszkała. Śladem tego opisu jest obchodzone w Kościele w dniu 21 listopada wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi

Panny. Pierwsze wzmianki o liturgicznym obchodzie

narodzin Maryi pochodzą z VI w. Święto powstało prawdopodobnie w Syrii, gdy po Soborze Efeskim kult maryjny w Kościele przybrał zdecydowanie na sile. Wprowadzenie tego święta przypisuje się papieżowi św. Sergiuszowi I w 688 r. Na Wschodzie uroczystość ta musiała istnieć wcześniej, bo kazania-homilie wygłaszali o niej św. German (+ 732) i św. Jan Damasceński (+ 749). W Rzymie gromadzono się w dniu tego święta w kościele św. Adriana, który był przerobiony z dawnej sali senatu rzymskiego, po czym w uroczystej procesji udawali się wszyscy z zapalonymi świecami do bazyliki Matki Bożej Większej. Datę 8 września Kościół przyjął ze Wschodu - w tym dniu obchód ten znajdował się w sakramentarzach gelazjańskim i gregoriańskim. Święto rozszerzało się w Kościele dość wolno - wynikało to m.in. z tego, że wszelkie informacje o okolicznościach narodzenia Bożej Rodzicielki pochodziły z apokryfów. W Polsce święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny ma także nazwę Matki Bożej Siewnej. Był bowiem dawny zwyczaj, że dopiero po tym święcie i uprzątnięciu pól zaczynało orkę i siew. Lud chciał najpierw, aby rzucone w ziemię ziarno pobłogosławiła Boża Rodzicielka. Do ziarna siewnego mieszano ziarno wyluskane z kłosów, które były wraz z kwiatami i ziołami poświęcane w uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej, by uprosić sobie dobry urodzaj. Na Podhalu święto 8 września nazywano Zitosiewną, gdyż tam sieje się wtedy żyto. W święto Matki Bożej Siewnej urządzano także dożynki.

We Włoszech i niektórych krajach łańskich istnieje kult Maryi-Dziecięcia. We Włoszech istnieją nawet sanktuaria - a więc miejsca, gdzie są czczone jako cudowne figurki i obrazy Maryi-Niemowlecia w kołysce. Do nich należą między innymi: *Madonna Bambina* w Forno Canavese, *Madonna Bambina* w katedrze mediolańskiej - najwspanialszej świątyni wzniesionej pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny; *Madonna Bambina* w kaplicy domu generalnego Sióstr Miłosierdzia. Matka Boża-Dzieciątko jest główną Patronką tego zgromadzenia. Czwarte sanktuarium Matki Bożej

Dzieciątka jest w Mercatello - znajduje się tam obraz namalowany przez św. Weronikę Giuliani (+ 1727).

Dzisiejsze święto przypomina nam, że Maryja była zwykłym człowiekiem. Choć zachowana od zepsucia grzechu, przez całe życie posiadała wolną wolę, nie była do niczego zdeterminowana. Tak jak każdy z nas miała swoich rodziców, rosła, bawiła się, pomagała w prowadzeniu domu, miała swoich znajomych i krewnych. Dopiero Jej zaufanie, posłuszeństwo i pełna zawierzenia odpowiedź na Boży głos sprawiły, że "będą Ją chwalić wszystkie pokolenia".

*****

Podwyższenia Krzyża Świętego

Po długich poszukiwaniach Krzyż odnaleziono. Co do daty tego wydarzenia historycy nie są zgodni; najczęściej podaje się rok 320, 326 lub 330, natomiast jako dzień wszystkie źródła podają 13 albo 14 września. W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgocie dwie bazyliki: Męczenników (Martyrium) i Zmartwychwstania (Anastasis). Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodzono co roku 13 września uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przeniesiono to święto na 14 września, ponieważ tego dnia wypada rocznica wystawienia relikwii Krzyża na widok publiczny, a więc pierwszej adoracji Krzyża, która miała miejsce następnego dnia po poświęceniu bazylik. Święto wprowadzono najpierw dla tych kościołów, które posiadały relikwie Krzyża, potem zaś dla całego Kościoła Powszechnego.

Ważnym wkładem w historię dzisiejszego święta jest świadectwo mniszki Egerii, która w Itinerarium Egeriae relacjonuje obchody Podwyższenia Krzyża połączone ze świętem dedykacji, czyli poświęcenia kościoła Męczenników (Martyrium) na Golgocie: "Dniami Eucenii (dedykacji) zwą się te dni, w których święty kościół stojący na Golgocie, zwany Martyrium, poświęcony został Bogu. Także święty kościół znajdujący się w Anastasis, to jest w miejscu, gdzie Pan po męce zmartwychwstał, tego samego dnia został Bogu poświęcony. Rocznicą poświęcenia tych świętych kościołów jest obchodzona z całą czcią, bo i Krzyż znaleziono tego samego dnia [...]"

Podwyższenie Krzyża w 614 r. na Ziemię Świętą napadli Persowie pod wodzą Chozroea. Zburzyli wówczas wszystkie kościoły, także i kościół Bożego Grobu, a wiedząc, jak wielkiej czci doznaje Krzyż Pana Jezusa, zabrali go ze sobą. Cały świat modlił się o odzyskanie Krzyża Świętego. Po zwycięstwie, jakie cesarz Herakliusz odniósł nad Chozroezem, w traktacie pokojowym Persowie zostali zmuszeni do oddania świętej relikwii (628). Podanie głosi, że

kiedy sam cesarz chciał na swoich ramionach zanieść Krzyż Chrystusa na Kalwarię, mógł to uczynić dopiero wówczas, kiedy zdjął swoje królewskie szaty. Jest to legenda, gdyż ze świadectwa św. Cyryla Jerozolimskiego (+ 387) wiemy, że już za jego czasów czcigodną relikwię podzielono na drobne części i rozesłano je niemal po wszystkich okolicznych kościołach.

Kościół w Krzyżu Jezusa widział zawsze ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. Dlatego każda jego cząstka, tak obficie zroszona Jego Najświętszą Krwią, doznawała zawsze szczególnej czci. Nie chodzi w tym wypadku o autentyczność poszczególnych relikwii, ale o fakt, że przypominają one Krzyż Chrystusa i wielkie dzieło, jakie się na nim dokonało dla dobra rodzaju ludzkiego. O ukrzyżowaniu Pana Jezusa piszą wszyscy Ewangelisci. Co więcej, podają bardzo szczegółowe okoliczności tego wydarzenia. Według świadectwa Ewangelistów Pan Jezus został ukrzyżowany około godziny 12, a umarł o godzinie 15. Jego pogrzeb odbył się ok. godziny 17.

Kara ukrzyżowania była u Żydów znana, chociaż w prawie mojżeszowym nie była przewidziana. Aleksander Janneusz (103-76 przed Chrystusem) użył jej dla ukarania zbuntowanych przeciwko niemu faryzeuszów. Taką karę stosowali powszechnie Fenicjanie, Kartagińczycy, Persowie i Rzymianie. Ci ostatni jednak nie stosowali jej wobec obywateli rzymskich. Była to bowiem kara uznawana za hańbiącą i bardzo okrutną. Skazańca odzierano z szat, rzucano go na ziemię, rozciągnano mu ramiona i nogi, przybijając je do krzyża. Skazaniec konał z omdlenia i gorączki, dusił się. Na domiar złego wisielca nękało mnóstwo komarów, a bywało, że konającego rozrywały sepy. Krzyż miał zwykle kształt litery T (tau). Ponieważ śmierć na krzyżu miała wszystkie znamiona hańby, dlatego cesarz Konstantyn Wielki zniósł karę śmierci przez ukrzyżowanie (316).

Relikwiarz Krzyża św.

Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Bazylika św. Piotra w Rzymie przechowuje część relikwii, którą cesarze bizantyjscy nosili na piersi w czasie największych uroczystości. W skarbcu katedry paryskiej jest cząstka Krzyża świętego, подарowana przez polską królową Annę Gonzagę, którą miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie (zostały one skradzione w roku 1991, chociaż nadal w kościele tym znajdują się dwa inne relikwiarze Krzyża świętego). Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami. Miał ją podarować benedyktynom św. Emeryk (+ 1031), syn św. Stefana, króla Węgier (+ 1038). Od tej relikwii i klasztoru pochodzi nazwa "Góry Świętokrzyskie". Wreszcie dość znaczna reli-

kwia Krzyża Świętego znajduje się w bazylice Krzyża Świętego w Rzymie.

Ku czci Krzyża Świętego wzniesiono mnóstwo kościołów. W samej Polsce jest ich ponad 100. Istnieje również kilka rodzin zakonnych - męskich i żeńskich - pod nazwą Świętego Krzyża. Wśród nich najliczniejsze to Zgromadzenie Sw. Krzyża, założone w 1837 r., a zatwierdzone przez Rzym w 1855 r.

Na czele czcicieli Krzyża stoi św. Paweł Apostoł. Szczególnym nabożeństwem do Krzyża wyróżniała się św. Helena, cesarzowa. Jednak na wielką skalę kult Krzyża zapoczątkowało średniowiecze, kiedy to bardzo żywo i powszechnie rozwinął się kult męki Pańskiej. Wśród świętych wyróżnili się tym nabożeństwem: św. Bernard z Clairvaux (+ 1153), św. Franciszek z Asyżu (+ 1226), św. Bonawentura (+ 1274), św. Filip Benicjusz (+ 1285), a w latach późniejszych bł. Władysław z Gielniową (+ 1505), św. Piotr z Alkantary (+ 1562), św. Jan od Krzyża (+ 1591) i sw. Paweł od Krzyża (+ 1775). W nagrodę za serdeczne nabożeństwo do swojej męki Jezus obdarzył wielu świętych darem stygmatów. Dzieje Kościoła znają aż 330 podobnych wypadków. Pierwszy stwierdzony historycznie fakt stygmatów spotykamy u św. Franciszka z Asyżu. W ostatnich czasach mówiło się głośno o stygmatykach: Teresie Neumann z Konnersreuth (+ 1962) i o św. o. Pio (+ 1969).

Krzyż Chrystusa czci się także czyniąc znak krzyża. Początkowo czyniono krzyż nad przedmiotami, kreśląc go dłonią. Miał on być wyznaniem wiary, chronić od nieszczęść, sprowadzać Boże błogosławieństwo. Zwyczaj ten sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Był on traktowany jako credo katolickie, streszczenie najważniejszych prawd wiary. Słowami podkreślano wiarę w Boga w Trójcy Świętej jedyne, a ruchem ręki podkreślano nasze zbawienie przez Chrystusową mękę i śmierć. O znaku krzyża, świętego pisze już Tertulian (+ ok. 240). Św. Hieronim mówi o nim w liście do Eustochii. Pierwsi chrześcijanie tym znakiem posługiwali się bardzo często. Kościół zachował ten zwyczaj, kiedy w liturgii błogosławi swoich wiernych.

Sobotnie święto przypomina nam wielkie znaczenie krzyża jako symbolu chrześcijaństwa i uświadamia, że nie możemy go traktować jedynie jako elementu dekoracji naszego mieszkania, miejsca pracy czy jednego z wielu elementów naszego codziennego stroju.

*****

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: od poniedziałku do soboty rano o godz. 8.00, w poniedziałek, wtorek i od czwartku do soboty wieczór o godz. 18.00, na Woli w piątek o godz. 17.00.

2. Dzisiaj w Markowej odbywa się pierwsza rocznica od uroczystości beatyfikacyjnej Rodziny Ulmów. Msza św. dzisiaj o godz. 15.00.

3. We wtorek po Mszy św. wieczornej spotkanie z rodzicami dzieci trzeciej SP przygotowujące się do I Komunii św.

4. W sobotę o godz. 8.00 Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi.

5. W sobotę Święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Msza św. w odnowionej kapliczce na Łamańcach o godz. 17:00.

6. W niedzielę przypada wspomnienie Matki Bożej Bolesnej. O godzinie 15.00 rozpocznie się Droga Krzyżowa, a następnie Eucharystia przy kapliczce na Wierzchogrze.

7. W tym tygodniu zapraszamy na spotkania duszpasterskie: w czwartek ministranci klasa 4 i 5, w piątek po Mszy św. spotkanie RAM dla klasy od 6 do 8 i szkoła średnia, w sobotę o godz. 11.00 DSM i Schola.

8. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na cele remontowe naszej parafii. Niespełna dwa miesiące temu w parafii pożegnaliśmy naszego Rodaka Ks. Stanisława Marczaka. Wspólnie z Radą Parafialną podjęliśmy decyzję by jako parafianie uczcić Jego pamięć poprzez wykonanie pomnika nagrobego. Chcielibyśmy by wykonany nagrobek był również miejscem pochówku księży już spoczywających na cmentarzu czy w przyszłości pracujących w parafii. W związku z tym prosimy parafian o dobrowolny dar serca i pomoc w sfinansowaniu tego nagrobka. Pomnik wyceniony jest przez firmę na kwotę 9 500 zł. W związku z tym składka na pomnik będzie zbierana za tydzień w trzecią niedzielę miesiąca w zamian za składkę na cele remontowe parafii. Bóg zapłać za zrozumienie, otwartość i za wdzięczność okazaną księdzu Stanisławowi i innym kapłanom.

9. Dziękuję za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium w sobotę na godz. 9.00 proszę: Marzena Madej, Marzena Cichoń, Stanisław Majdosz, Mariola Marczak, Joanna Lorenc, Piotr Milan.

10. Do sprzątania Kościoła w Woli w sobotę na godz. 9.00 proszę: Anna Dylağ, Sylwia Pulnar. Do koszenia trawy przy kościele proszę: Jan Łątka, Adam Farbaniec.

Intencje Mszalne, 9—15 września 2024

poniedziałek, 9 września

08:00 + Józef Orliński /od cioci Heleny z rodz.

18:00 + Beata Farbaniec /3 r. śm./ od córki Sylwii

18:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od Mariana Mezglewskiego z rodz.

18:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Alicji i Mieczysława Jurkowskich z dziećmi z Pielgrzymki

18:00 /poza/ + Wiesław Chowaniec /od Wiesława Łątka z rodz.

wtorek, 10 września

07:00 + Henryka Kurdyła

18:00 + Józef Orliński /od rodz. Książczyńskich

18:00 Za zm. z rodz. Madej: + Anna, Stanisław, Wilhelm /od Heleny

18:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od rodz. Kochanik

18:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Wandy i Stanisława Brączyków

18:00 /poza/ + Wiesław Chowaniec /od koleżanki Doroty Oberc

18:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 1/

środa, 11 września

08:00 + Józef Orliński /od rodz. Cichoń

08:00 + Waleria, Antoni Misiak /od syna Józefa z rodz.

08:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od uczestników Mszy św. w Ochronce

08:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Zofii i Józefa Setlaków

08:00 /poza/ + Wiesław Chowaniec /od Dariusza Chowaniec z rodz. z Chicago

08:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 2/

czwartek, 12 września

08:00 + Józef Orliński /od rodz. Janiszewskich

08:00 + Maria Pozorska /od Danuty i Józefa Zima z rodz.

18:00 + Jan Łątka /od żony

18:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od Danuty i Jana Majdosz z rodz.

18:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Janiny i Stanisława Bobulów

18:00 /poza/ + Wiesław Chowaniec /od Jana Chowaniec z rodz. z Chicago

18:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 3/

piątek, 13 września

08:00 + Paweł Kurdyła /od rodz. Mazur i Grzywacz

17:00 /Wola/ + Beata Farbaniec /2 r. śm./ od męża

17:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od Zofii i Jana Łątka

17:00 /poza/ + Wiesław Chowaniec /od Stanisława Chowaniec z rodz. z Chicago

18:00 + Genowefa, Henryk Łątka

18:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Renaty Madyda

18:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 4/

sobota, 14 września

07:00 + Narcyza Kogut; + Aniela, Bronisław Kopyciński

08:00 Nowenna: + Emilia Winnicka /od rodz. Truś z Krosna

+ Teresa Madej /od Klubu Senior+ w Jaśliskach

+ Grzegorz Puchalik /od Henryka Strzemeckiego z rodz.

+ Jan Łątka /od Wiesława i Haliny Farbaniec, Mieczysławy Patlewicz

+ Józef Orliński /od mieszkańców z Moszczańca

+ Paweł Kurdyła /od Wandy Zawada z rodz.

+ Bolesław Magierowski /od Anety i Piotra Smoleń

+ Józef Krężel /od kolegów brata Stanisława z firmy TECHGAST

17:00 /Łamańce/ Int o zdrowie błog. Boże opiekę Matki Bożej dla Janusza

17:00 /Łamańce/+ Paweł Kurdyła /od sąsiadów Kurdyła

17:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od Klubu Senior Plus

17:00 /poza/ + Maria Błaszcz /od Tomasza i małgorzaty Bednarz

17:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 5/

niedziela, 15 września

08:00 + Mieczysław Kuchta i jego rodzice

09:30 /Wola/ + Beata Farbaniec /3 r. ś./ od córki Sylwii

11:00 + Ks. Stanisław Marczak /od brata Mariana z rodz.

11:00 /poza/ + ks. Stanisław Marczak /od Janiny Dyląg z rodz.

11:00 /poza/ + Waleria Przybyło /greg. 6/

15:00 /Wierchgora/+ Adolfa, Anna, Stanisław, Wilhelm Madej; +Wojciech, Katarzyna Kurdyła